

Photo 61

Photo 61
10/10/10
10/10/10
10/10/10
10/10/10

Photo 61
10/10/10
10/10/10
10/10/10
10/10/10

~~Biblioteca Universitaria
GRANADA
Sala A
Cajón 31
Tabla
Número 110~~

~~4
H-25~~

laja 2-65

Comienzan los numeros desde .1. asta 25, y luego vueluen
à començar desde el numero .1.º y como eran se an de
coger.

Optimum of ...
a ...
copy

Del Sr. Pedro de Montenegro

Del Colegio de la Compañía

Memoriales, 1
Hr de Granada. B.B.C.

Tratados y varios Papeles, y Decretos

Pontificios

en favor del Misterio de la purissima Concepcion
de Nuestra S.^a

L.

Nuevas Cartas de Reyes, Reynas, Princesas
assi Ecclesiasticas, como seculares

escritas a los Summos Pontifices en diferentes
ocasiones

pidiendo la definicion del misterio de la
Concepcion de Nra Señora

Tomo Primero.

El Indice de estos Papeles esta en la op. siguiente.

Notiene papel alguno prohibido
por el ex purgatorio de Ind.^a
o decretos q^e tenemos de lo q^e
an salido hasta el año
de 1724.

Labado

sea el S. Sacramento y la immaculada
Concepcion de la Virgen Maria nra S.^a
concebida sin pecado Original.

[Faint, mostly illegible handwriting at the top of the page, possibly including a date or header.]

[A block of handwritten text, likely the main body of a letter or document, with several lines of cursive script.]

[A large section of handwritten text, including a prominent signature or name in the center, and several lines of cursive script below it.]

2

Indice
de los Papeles de este Tomo.

Mr. [unclear] [unclear]
[unclear] [unclear] [unclear]

de Sac controversia. Quare post eas Sicuti constitutiones non fuit Sanctus aliquis, qui ab adversa parte non recederet; non dubitari potest, quin ipse S. Thomas recederet, nam 3. p. q. 23. art. 1. inde probat Virginem natam atq; peccatis, quia dicitur ex coelitis, qua, ut diximus, nihil coelit, quod sanctum non sit, ergo ne sibi concernit existere, credere eam sanctam Conceptionis, quam ex decreto Sicuti videret ad universalem ecclesiam formidat celebrari. Quod ipsum de B. Bernar'do et simandum est; si eorum epist. 174. (sic tamen eius sit, et non ab aliquo conficta, ut nonnulli rationabiliter arbitrantur,) in quo in Anonios Lugdunenses invidetur, quod Conceptionem celebrant, Romana ecclesia eam non celebrante, quod si Bernar'dus ad hunc ecclesiam Romanam celebratum Societatum, et Romanum Pontificum sortentem, et aliditatem ad eius celebratum non dubitavit Lugdunenses imitari, et huc parti liberissime subscribere.

Accedit quarto. Iulium. II. et Leonem. X. in hunc, et approbasse ordinem Religiosorum Monialium in Sordem immaculatae Conceptionis, in cuius ordinis regula utroq; Pontifex saepe affert B. Virginem conceptam fuisse atq; macula originalis peccati. Quinto. Urbanus. II. decrevit B. Virginem nunquam venialiter peccasse, quia, ut bene arguit S. Thomas, parum congruere potest Matrem Dei; quae aliquando vel leviter peccasset. Minus autem deceret fieri Dei Matrem, quae ante conceperet originale culpam, propter Sicuti enim multo magis coniungitur anima Deo, quam propter veniale, magis separatur a Deo, magis dicitur Sordem, sic dignus aeterna gloria, ergo si veniale excluditur a Dei Matre, ne coniunctionem habeat cum Deo, debet excludi peccatum originale. Quod sane non leviter confirmat vulgaris illa, sed optima ratio: filium S. Virginis potuisse illam ab originali preferuere: et quidem hoc ipsum summopere ad dignitatem Matris conducebat: quis credat filium defectu, non quidem potentiae, aut sapientiae, sed solius voluntatis Matris negasse, quod ipsius Matris ades invenit, et ad eiusdem filij Sordem, et ingenuitatem, (ut ita dicam,) eamque conducebat.

Sed mittamus haec, et alia plura argumenta, quae epistola terminis caecant, et venimus ad 2. caput; posse videlicet S. Sicuti sicuti olims terminare proponendo ut fidei certum Conceptionem Virginis fuisse immunem a peccato originali. 1. quia ad istam fidem expectat definire quaestiones ortas ex dubia interpretatione scripturae, proponere, verum, et legitimum scripturae sensum ad omnia amplectendum: constat autem quaestiones Sane saepe oriri ex multitudine, oppositaq; intelligentia aliquorum verborum, quale est verbum Pauli. omnes in Adam peccaverunt. Sive quodvis aliud; quibusdam illa sapientibus de culpa vestra ad omnia contrahitur, alij vero de reate solum, et debitis contrahendi, et alijs alio modo; periculis igitur ad Romanam ecclesiam definire, utrum Sicuti interpretationem sit fideliter amplectenda. 2. plura sunt scripturae verba, quibus docemus, cadere saepe in peccata Levitica quae sunt naturalia, et communi generatione nascentur, et tamen de veritate Pontificis B. Virginis Sicuti regula non comprehendi; scripturae loqui de Lege ordinaria, cui speciale Virginitatis privilegium non concordat. Cur ergo non poterit eadem Sicuti definire Virginem non antea esse originale scripturae de Lege ordinaria, cui speciale Virginitatis immunitas non repugnat, sane non vides ne Levitica dicitur, ut potuerit Sicuti definire immunitatem Virginis a communi regula venialium, et V. S. non potuisse decernere immunitatem eiusdem communi regula peccati originalis. 3. potuit ecclesia integritatem Virginis definire, et perpetuam, atq; incorruptam Virginitatem, cur non eam poterit puritatem a peccato originali: ad eius quippe Matrem, et deus, ad peccatum, et fidelium erga ipsum Praeparatum Sicuti non minus, imo multo magis conducit Sicuti immunitas, quam illa integritas et procul dubio fidetur ergo, ipse Virgo Sicuti immunitatem illi integritati liberissime anteponere.

Denique possibile esse Sicuti moti definitionem videtur in eam omnem controversiam potest verba Sicuti III. et IV. in constitutionibus permittentibus unicuique quilibet amplecti opinionem, quae utq; ecclesia alteram eorum eorum definit; prima nimirum utroq; Pontifex, posse alteram partem ab ecclesia ducere. Quod si aliqua potest, non dubium, quin eam fecerit, quam invidemus, et non opposita; nunquam enim Legimus, vel audimus fere totam ecclesiam in aliquo dogma constituisse, idq; ea suscipere, et Sordem Summorum Pontificum, et in illorum illud potest factum fuisse, sum, et ad ecclesiam ducuntur. Deniq; Sane ipsam definitionem videtur B. Virgo potestari B. Brigittae 9. suorum revelationum. cap. 1. in haec verba: scit, concepta mea non omnibus nota fuit, quia placuit Deo, quod non fieri dubitarent et quilibet stultorum zelum suum, donec veritas claresceret in tempore praedictato. Et quis vult B. Brigittae Patris, an Sicuti tempus agat dei significationem praedictatam ad fidelissimum Pontificum V. S. applicat? Haec caput Sicuti peccamus.

Accedit iam certum epistola caput. Sicuti V. S. non solum posse, sed maxime capere Sicuti praesertim saecula definitionem quae communis Christiani populi consensus Sicuti noster saecula confirmat in assertionem immaculatae Conceptionis, Imperatorum, Regum, Academicorum, Religiosorum, Secularium, ac deniq; omnium; singulari item deus, et glausie clamore videtur, et suo quasi iure definitionem postulare: nempe praesertim cum Sicuti repugnat, una eam

Predicatorum familia; et non integra, ut diximus, cuiusquidem auctoritas. Licet alia non sit circumstantia in de-
 men negotio minus Saluberrima, manifestum quippe est est omnes opinionum partem tunc, non enim propter principia
 inordinata, et rationum vim, quibus agantur, quam ut foveat omnino indemum S. Thomae doctrinam. Quod si S.
 Thomas nobiscum sensisset, quis dubitet Thomam omnes confensuros? itaque non sic fere Sola reducitur ad
 unum Thomam, cuius auctoritatem maximam faceret, non tamen certam, quae debeat lacescere in definitione
 recitanda: cum quia certum est ipsum S. Thomam alibi notitiam sensisset de hac controversia. et sane si Sola
 sentiret, nullis modo dissentiret, ut dixi: tum etiam, quia in praesenti questione omnes quantumvis in S. Thomam
 affecti, vellent, nolent, debent ab eo recedere: etenim S. Tho. non solum assertit Virginem puritatem conceptam,
 sed insuper addidit, Sane esse assertionem de fide. Sicut sunt ipsius verba. 1. 2. q. 21. art. 3. Respondes di-
 centium, quod secundum fidem Catholicam firmiter est tenendum, quod omnes homines propter solum Christum
 ex Adam derivati peccatum originale ex Adam contrahunt: alioquin non omnes indigerent redemptione, quae est
 per Christum, quod est erroneum. Ibi S. Thomas, qui tamen iam sine errore dei nequunt potest doctrinam de illis.
 damnatis ut erroneas assertiones eorum, qui notitiam sinceram erroneam esse docent, cum ipse praesumat, et omni-
 cum adversariorum fundamentum, quod in sua opinione perseverant, sit S. Thomas, cuius auctoritas in de negotio
 adeo cepit Labefactori, ut videmus, merito affirmamus nunquam esse Sola in ecclesia, qui sufficiens fundamen-
 to a communi sententia discedat.

Secundo Urbanus II. in Concilio Clermontensi de fide sancivit B. Virginem nunquam carnaliter peccasse; Sola autem
 nunc lacescit eadem, et sane gloria credituratiis motiva ad praesentem controversiam definiendam. Ad illam etenim
 definitionem potissimum inducit Virgini Maestas, quam non debeat post venientem maulam fieri gemitum
 Dei. Minus autem deuret fieri Dei Matrem post maulam originalem, quod grauior haec est, et turpius, quam
 venialis, ut circa 1. cap. hinc iam est. Intuitu etiam ab illam definitionem pietatis augmentum, et deuotionis
 fidelium circa B. Virginem: quae sane pietas carnis crearet ea indubitata fide immanitate conceptio.
 Accedunt tamen in hoc casu plura motiva scilicet ecclesiam sepe concessisse indulgentias pro huius veritatis celebra-
 tione, Religionem instruisse, subuicium decessisse, quae omnia in fauorem immunitatis a venialibus non proce-
 ferunt. Miracula item saepe edita in fauorem huius sententiae, et in penam eorum, qui tenentur voluerunt
 obitari: reuelationes fide dignae, in quibus sunt duae ad S. Brigitam. Lib. 9. approbatae per duos Romanos
 Pontifices. Bonifacium IX. et Martinum V. ac demum communi plausu, et acclamatione ecclesiae definitionem
 postularunt.

Neque aliquid ex Catholicorum gremio resistere: cum quia videmus eos non tam rationum merito, quam omni-
 S. Thomae zelo pugare: experimur enim Sa. eadem ratione neminem iam, nisi Dominicum conuincere potuisse.
 tum etiam, quia iuxta bonam Theologiam communi fidelium sensus sufficit ad aliquam veritatem definiendam:
 fuit enim ad diuinam providentiam non permittitur, ut vniuersa ecclesia in aliquo decipiat: quod quidem non
 solum de omnibus fidelibus mathematicae, sed moraliter. Sic est de fere omnibus augendum est: ad eandem
 namque providentiam pertinet, non permittitur, quod vniuersa fere ecclesia erret, prout enim est, vniuersam
 fere ecclesiam decipi, ac si extra deperitur, siue verissime dicitur aliquem ordinem a suis disciplina veli-
 gisse defuisse, si omnes fere defuerunt. Quod in hac concordantia potissime locum habet, scimus enim episcopus
 omnis, aut fere omnes (vni, vel altero excepto ea dominicani assumpto) eos inquam omnes, qui in generali
 Concilio Salubri suffragij ius, immunitatem B. Virginis afferere, cum ergo Episcoporum suffragia in Con-
 cilio prolae sufficiunt, ut vltra sanctitas definitur, nonnulli etiam impugnantibus, et dissentantibus: cur non
 sufficiunt eadem suffragia, quae facile possunt per Literas inquiri, ut V. S. ad definitionem acubae siue
 aucta eorum sententia possit in generali Concilio definire.

Neque etiam usum est, aut in solis ecclesiam aliqua dogmata definire dissentantibus aliquibus doctoribus Catholicis: in his
 enim videretur inordinatae controversiae esse in hoc Theologos, ut constet ex cap. maiores. de baptismo; et eodem
 omnia, de summa Trinitate. item factis dubium erat carnaliter per Christum imprimi a tribus sacramentis, nec formam
 habere, sed fortassis infirmius definitam fundamentum, quam nostra assertio; neque plura etiam extabant origi-
 nare testimonia ad probandum B. Virginem natam fuisse sine peccato, et alia huiusmodi, quae tamen ubi fide
 primum de fide recepta sunt, ut ipsa ostenderunt falsitatem opinionum, quae ante definitionem in genere a
 Concilio

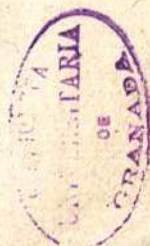
Credidit affirmantur.

Tertio, quantum Sacra definitio desideratur, facta est uniuersa quam uultis generum ampliat, et galam predicare: ea quoque sic posse accidere, ut celebretur uniuersa ecclesia Conceptionis festum, possit aliquis impure clamare, falsum esse, quod ecclesia celebrat; indulgentias item concessas esse in honorem falsitatis, neque eas posse lucrari, nisi ignorans aliquis, et imperitor, ac omnino deceptor: que omnia quantum prout sunt scandalum, quis non uideat? non aliter, ac si ecclesia celebrat festum alius Sancti a Pontifice Beneficenti, protiret aliquis, et clamaret, celebritatem illam ex errore procedi, et mira falsitate. Idem obtinet Sacrum 1111. Sacra inammoda suis temporibus graui diffusi, et permixti: tunc etenim nondum adeo illucrat ueritas Suis assertio: uidebatur tunc singularis, et noua; cum tamen diligenti Poloporum ludis apparuerit iam factis antiquis, et ab ipsos solorum seculo delicta, et credatur Iacobum cum in nostra Hispania predicasse, et Andream apud suos, et ante mille annos apud Grecos celebre fuisse festum Conceptionis. Tunc etiam uulgo ferebatur Pueri omnes nostri assertio ueritate, nunc autem Patrum tubamini; sigillatim examinatis apparuit est generaliter loqui, minimum specialiter de B. Virgine; nisi unum S. Romanum, et forte Bernarbum, cuius tamen mors ad huc sublit est, et non immerito aliqui ex parte hanc pro uoluntate sententia. Constat item quanto sermo Laodice incidit B. Virgine, fore omnes eam ab originali excludere, Originem, Ad-Sansum, Cyrillum Alexandrinum, Damocum, Basiliam, Byzostolum, Gregorium Nazianzenum, Hieronimum, Augustinum, Ambrosium, Hieronymum, Anselmum, Laurentium Iulianum, et alios innumeros, sequos mente extant elaborati Libri. Tunc argumenta conuicta robusta apparebant, nunc infirma omnia, et nullius robore, quorum solutionem, quod obtinet est, et facili peruenit. Iam demum plures habebat auctores opposita pars, nunc unus est, qui eam tuetur, omnes enim conueniunt ab ea recedunt; quare quod tunc fidelis fortissimum non offenderet, nunc iam offendet, nec uideatur ulterius tolerandum.

Postremo ad istam sedem spectat, potissimum tradere exortationem, qua inimici domi seminat in messe caridissima, tota ea, que gignunt scandala, seditiones, rixas, odia, inimicitias, et alia diuisiua, quos cogitiam fecerunt de nobis, et quotidie Sacra conueniunt. Cum ergo experientia docet conueniunt, quod mala, et uicia, et uicia remedia non profuisse, quominus Sacra mala uenerentur, quid uideat, nisi quod ad ultimum definitio melior ueneratur, que omnes unanimitate conueniunt, et sub uno pastore, et uno ^{sentiant} ~~uultu~~, omnes quoque ore conueniuntis mystice uenerentur: quod si forte definitio uelut de causis aliquandiu V. S. differenda uidebitur, ut aliquo conueniunt, et examina ecclesiasticis more perueniunt, excedere omnino uidebitur, et interim V. S. aut Sanctae Praxia opposite partis auctores ueritat, prohibent quoque omnino predicari, docere, et tueri, (prout de ipsa sub communicationis pena prohibuit Concilium Tridentinum, cui Cardinale duo Agostolo de Sedis legati profuerunt debetur in lib. qui monumenta minorum inscribitur. Salmantice excussis anno 1511. tractatu. i. folio. 40.) tamen apud Card. Bellarminum inueniri potest) cum Sacra sit tota in die offensionis, et scandali, et ad nihil aliud uultis, quam ad extinguendam pietatem, et ardens fidelium Studium uelut B. Virginem, Sic fiet I. Pater, ut siui uolter Udesonse ob integritatem Virginis propugnatum, meruit coronam Responsum de et clero Tolitano a Leocadia ex sepulchro resurgente audire; Udesonse per te uiuit domina mea, sic dem deigna Sanctitatem Vestram suam causam agentem, et auctoritate Agostolica eius puritatem propugnam, in oron Summe fortunabit, et ad ecclesie bonum tandem inuolutionem fortabit, quando ipsius ecclesie et Summorum deprecatur.

Cuenta 318 folios útiles foliados
20 Em.º 1905

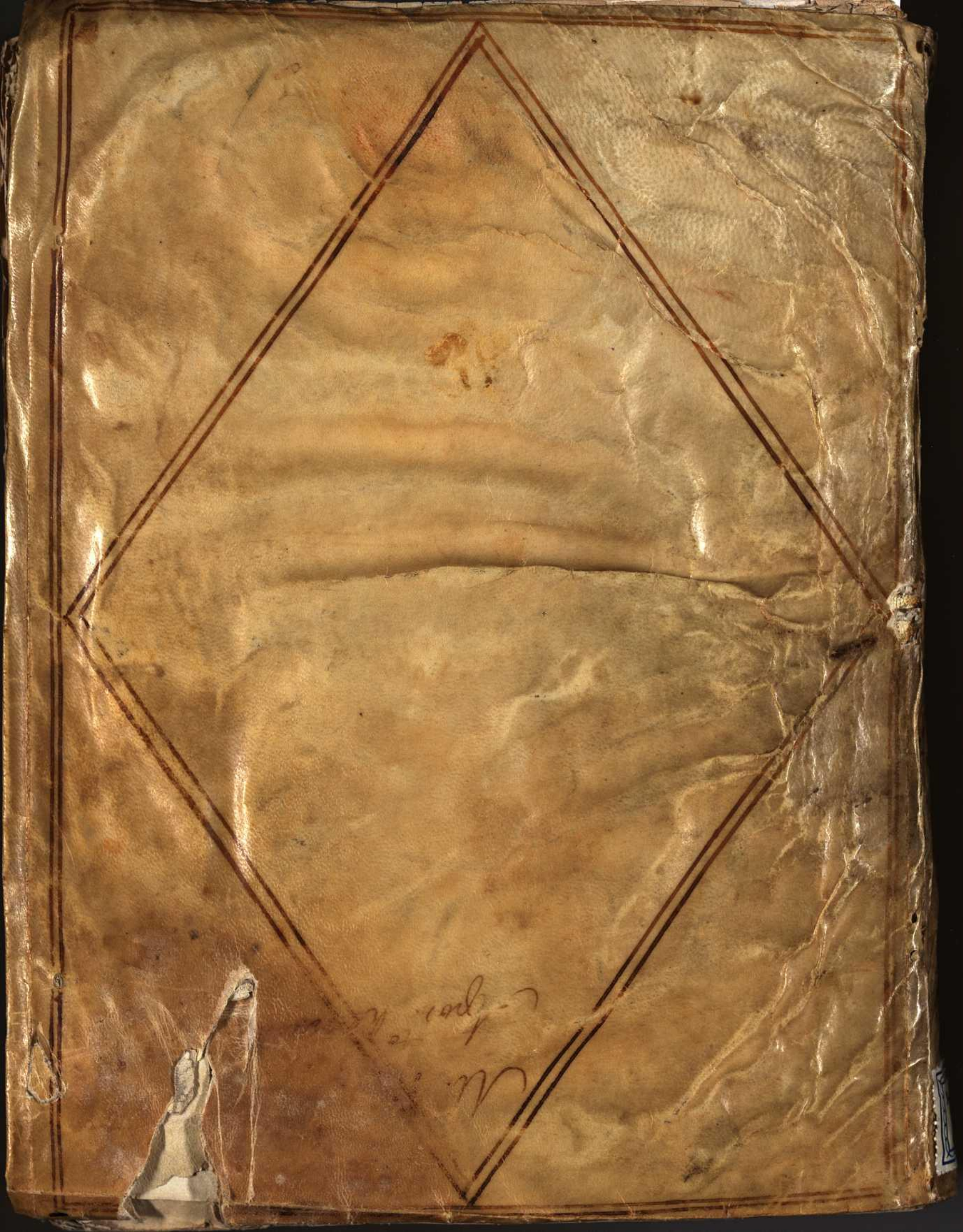
319 fol. + fol. 251 à 258 rep. + 317 bis + 27 huj. en bl.
faltan los fol. 278 y 279 (resto compl.)
15 - Mayo - 1912

Handwritten text in red ink, possibly a date or reference number, located at the top of the page. The text is faint and difficult to decipher but appears to include the year "1902".

A faint purple circular stamp or seal, partially obscured by the torn edge of the paper. The text within the stamp is illegible.

CAJA -2
65